

ZPRÁVA O ČINNOSTI TJ SOKOL PAČEJOV z.s. ZA ROK 2023

Vážené dámy, vážení pánové, přátelé,

Vítám vás na dnešní členské schůzi tělovýchovné jednoty Sokol Pačejov. Zvláště vítám našeho hosty, pana Radka Jungra, místostarostu OÚ Pačejov a předsedu spřáteleného spolku TK Pačejov, pana Jiřího Háka. Scházíme se dnes, abychom si připomněli jaký byl rok 2023, co se nám povedlo, ale i nepovedlo.

Úvodem bych chtěl konstatovat, že na základě smutné události – náhlému odchodu paní Jaroslavy Dubanové – rozhodl výkonný výbor o přeložení místa konání ČS z hostince sem, do prostor klubu kulturního domu. Z toho vyplynulo, že jsme si museli veškeré očerstvení, včetně obsluhy, zajistit vlastními silami. Proto prosím o jistou toleranci, pokud nebude vše na jedničku, ale vynasnažíme se, aby jste byli všichni spokojeni. Výkonný výbor schválil, že si budete hradit pouze pití a jídlo zaplatí Sokol. Po referátech bude podáván gulášek a ke kávě nám děvčata z SPV napekla nějaké dobroty, takže se máme na co těšit a ženám velice děkuji.

A nyní nezbytné procedury. Nejprve vás seznámím s programem dnešní schůze.

PROGRAM:

- 1/ zahájení a přivítání hostů
- 2/ volba zapisovatele a ověřovatele zápisu
- 3/ zpráva o činnosti spolku za rok 2023
- 4/ zpráva o činnosti oddílu SPV
- 5/ zpráva o činnosti oddílu mládeže
- 6/ zpráva o činnosti oddílu mužů – jarní část
- 7/ zpráva o činnosti oddílu mužů – podzimní část
- 8/ zpráva o majetku a hospodaření
- 9/ zpráva revizní komise
- 10/ schválení jednotlivých zpráv
- 11/ informace k výběru členských příspěvků
- 12/ návrhy členů TJ Sokol k případnému projednání
- 13/ uvedení do síně slávy
- 14/ diskuze
- 15/ závěr

Má někdo připomínky k programu ?

Pokud ne, prosím o hlasování, kdo je pro schválení programu

Kdo je proti ?

Zdržel se někdo hlasování ?

2) volba zapisovatele a ověřovatele zápisu

. navrhuji jako zapisovatele p. Františka Kábu st. a ověřovatele p. Jakuba Jírovce / hlasování/

3) Nyní bych vám přednesl zprávu o činnosti spolku za rok 2023 a musím říci, že to nebyl rok zrovna jednoduchý. Ale začnu něčím pěkným a pozitivním a to je fungování oddílu SPV. To žé cvičení, kde si ženy utužují svoje tělesné i duševní zdraví, navštěvuje pravidelně cca. dvacet cvičenek, hovoří samo o sobě, že to paní Cihlářová dělá skvěle a ženy k ní chodí cvičit rády. Podrobnosti vám sdělí ve své zprávě sama paní Cihlářová.

A teď k fotbalu. Začnu u těch nejmenších. Podařilo se nám založit oddíl přípravky a mám velikou radost, že se povedlo přivést na trávník docela dost dětí. Ujal se jich obětavě Peťa Bokr, ale bohužel je na to sám a nám se nedaří získat někoho dalšího, kdo by se jim věnoval. Proto vás tímto prosím, pokud by někdo mohl Péťovi pomáhat a nebo vás napadl někdo, koho bychom mohli oslovit, budeme moc rádi. Pro jednoho je velmi náročné ukočirovat pytel blech a určitě by nešlo přihlásit děti do soutěže s jedním trenérem. A hlavně – byli bychom asi hlupáci, kdybychom si nechali utéct příležitost vychovat si generaci vlastních fotbalistů! Pevně doufám, že se nám to podaří.

Nyní přejdu k oddílu starších žáků. Na začátku sezóny panovaly obavy, že po odchodu starších opor týmu Tomáše Bláhy, Tomáše Beníška, Lukáše Klečky, Vaška Havlíka a výborných děvčat Adély Veringerové a Lucky Posavádové, budou výsledky pro naše děti přinejmenším nepříznivé. Opak byl pravdou. K týmu přešel od mužů zkušený trenér Zdeněk Voska a ve spolupráci s Romanem Behenským a Liborem Smolíkem dosáhli velice pěkných výsledků. Bližší informace uslyšíte ve zprávě Zdeňka Vosky.

No a muži. Tady došlo k tomu, čeho jsme se dlouho obávali a k čemu se schylovalo již několik ročníků. Dvakrát náš pád z krajské soutěže oddálil Covid a v předminulé sezóně jsme unikli sestupu jen tak-tak. Naše mužstvo prostě zestárló a dospělo. Většina hráčů založila rodiny, narodily se jim děti a na fotbal najednou nezbyvá tolik času. Chyběla generace dorostenců a mužstvo nebylo kým doplnit. Snažili jsme se oslovovat hráče z jiných oddílů i v nižších soutěžích, jenomže někam vymizela ctižádost zahrát si lepší kopanou ve vyšší soutěži, takže naše snahy vyšly na prázdno. A na výsledcích se to projevilo. Ne že bychom hráli úplně špatný fotbal, jenomže na IB. to prostě nestačilo. Ale takový fotbal je. Ve fotbale se prostě postupuje a sestupuje a náš sestup se přiblížil. Nejhorší byla myšlenka, že se po sestupu tým rozpadne, hráči se rozutečou a v Pačejově se fotbal hrát nebude. S tím jsme se vůbec nechtěli smířit. Proto, když už bylo jasné, že krajskou soutěž opustíme, svolali jsme 22. května schůzku hráčů a funkcionářů Sokola. Dlouho jsme debatovali a vymýšleli, co bude dál. Všem nám bylo jasné, že se fotbal hraje v jedenácti lidech a že ať budeme hrát jakoukoli soutěž, potřebujeme alespoň šestnáct hráčů – spíš více. Na schůzce nám oznámil Milan Kubaň svůj odchod do Chanovic. Dospěli jsme k rozhodnutí soutěž přihlásit a nadále se snažit získat někoho do svých řad. Zaměřili jsme se hlavně na bývalé hráče Pačejova. Bohužel až na dvě výjimky – Kubu Kalčíka a Pepu Panušku – opět neúspěšně. Sám se přihlásil Martin Heimlich ze Svěradic. Poté se nám podařilo – hlavně díky Liborovi Smolíkovi – dohodnout s Hradešicemi sdružený start našich, již dříve jmenovaných starších žáků, teď už dorostenců. Tak mohou hrát tam za dorost a u nás se začít zapracovávat mezi muže. Měli jsme radost alespoň z částečného úspěchu. Jenomže brzy přišlo vystřízlivění. Začala soutěž a vyrazili jsme

na zápas do Plánice. Hned v prvním poločase se nám dva hráči zranili a nakonec jsme byli rádi, že si odvážíme bod za remízu. Za týden jsme jeli na zápas do Sušice – v jedenácti!, včetně dvou dorostenců a Zdeňka Vosky. Ale i tady jsme, po heroickém výkonu všech, ubojovali plichtu. To už jsem začal mít pochybnosti, zda rozhodnutí pokračovat ve fotbale, bylo správné, ale říkal jsem si „ještě stále je čas dovolených a ono se to zlepší“. Jenomže bylo ještě hůř. Za čtrnáct dní nás jelo do Janovic opět jedenáct. Opět dva dorostenci a kdyby nepomohli veteráni Pavka Polena, Libor Smolík, Pišta a obětavý Zdeněk Voska, tak jsme snad ani neodjeli. Přivezli jsme si bůra a zoufalou náladu. Do toho nám oznámil svůj odchod další hráč Pepa Hlůžek a ve mně se mísily pocity lítosti, vzteku a deprese. Naštěstí se do dění vložil Lukáš Šmrha, de facto se sám pasoval do role trenéra a kluci to přijali. Začalo se i trochu trénovat, nějak se s věčným Lukášovým optimismem zlepšovala nálada a dostavily se i úspěchy a já nabyl přesvědčení, že nás začal fotbal opět bavit. Bylo to vidět jak na hřišti, tak v ochozech. Vždyť na zápasy s Malým Borem nebo s Hradešicemi dorazilo bezmála dvě stovky diváků a fanoušků. Nebudu rozebírat jednotlivé zápasy, to přenechám Lukášovi, chtěl bych mu hlavně poděkovat za jeho práci, snahu a angažovanost. A nejen jemu, ale i všem hráčům, že se nevzdali, dali se dohromady a nakonec po podzimní části vybojovali pěkné páté místo v tabulce. Myslím, že téhle partě kluků máme za co děkovat. Téměř všichni jsou odchovanci Pačejova a je to už hezká řádka let, co nás baví fotbalem. V podstatě od minižáků přes žáky, dorostence až po muže zůstali Pačejovu věrni. Dlouhou dobu drželi Pačejov v krajské soutěži a drtivá většina z nich byla u historického úspěchu, když si vykopali postup do IA. Takže – díky hoši!

Dovolte mi ještě pár vět mimo fotbalový trávník. A budu hlavně chválit a děkovat. Začnu areálem U Blýskoty. Nevyužívají ho pouze sportovci, ale i pačejovští hasiči a proběhlo zde i finále Dětského dne. Chodí sem naši fanoušci a diváci našich soupeřů a proto se snažíme udržet areál v pěkném a provozuschopném stavu. Podařilo se nám vyměnit síť za brankami a o letní brigádě jsme opravili a netřeli lavičky, vybělili klubovnu a prostory okolo stánku. Osadili v klubovně novou kuchyni, kterou nám darovali manželé Hákoví – děkujeme. Ostříhali jsme smrky a přerostlé kopřivy a plevel okolo areálu. Přišly i ženy z SPV a vygruntovaly co mohly. Všem zúčastněným děkuji. Ale areál se musí udržovat v podstatě celý rok. Téměř vše se snažíme zajistit vlastními silami. A to si nedovedu představit bez jednoho člověka a tím je Vláďa Smolík. Nejenže se stará o část administrativy, o finance Sokola, o zařízení případných dotací, ale když se něco pokazí nebo rozbije, vezme náradí a jede na hřiště. A je jedno, jestli je to nefungující elektřina, zaseklý počítač nebo porouchané čerpadlo. Vláďa to prostě opraví. Díky moc, Vláďo. Dalším nepostradatelným je Zdeněk Voska. Nejen že trénuje děti, ale můžeme se spolehnout, že budeme mít na zápas skvěle připravené hřiště, budou nataženy síť na brankách a bude nalajnováno. A když náhodou na něco nestačí sám, tak si s sebou vezme svého tátu Bohouše. Velké díky chlapi. A ještě jednoho chlapíka bych chtěl vyzdvihnout, a to Kubu Jírovce. Také se, jako náš sekretář, stará o část administrativy, není líný přiložit ruku k dílu, jezdí s námi na zápasy, spoustu jich odmával a není-li hlavní pořadatel, ochotně se toho ujme. I tobě patří náš dík, Kubo. A když jsem u toho děkování, nemohu zapomenout na pomoc Míry Holečka. Jelikož v okresních soutěžích musí mít každý

oddíl svého klubového rozhodčího a když ho nemá, musí hrát svoje zápasy v neděli, což se nikomu nechtělo, oslovili jsme proto Míru a ten ochotně v sedmdesáti letech vyhrabal svoje kopačky, profoukl píšťalku a zaregistroval se u OFS. Máš náš dík a obdiv. Mohl bych takhle jmenovat ještě další, ale nechám si něco na příští rok. I když, přece jen ještě jednomu člověku musím poděkovat dnes. Na loňské Členské schůzi ukončil své předsednictví Fanda Kába a já mu tímto, za nás za všechny, děkuji za čtyřleté vedení Sokola.

Nic z toho, o čem jsem tady mluvil, by nešlo bez peněz. Musím tedy poděkovat naším sponzorům. Tím největším je tradičně Obecní úřad Pačejov. Další, velmi sympatickou částku, nám, jako dar, zařídil pan starosta ing. Jan Vavříčka. Velký dík! Dále nás podpořil Obecní úřad Olšany a zásluhou pana Pavla Stulíka firmy pana Kotiše z Třebomyšlic a firma Phyteneo Petra Behenského. Všem děkujeme a doufáme, že nám zachovají přízeň.

V letošním roce má náš Sokol takové půl kulaté výročí a to 85 let od založení, takže bych mu chtěl popřát ještě mnoho úspěšných let a spoustu zapálených členů.

Na závěr i vám všem přeji v roce 2024 mnoho úspěchů, nejen sportovních, ale i životních, pohodu a hlavně pevné zdraví.

Děkuji za pozornost.

Václav Klásek